

БРОЈ 21 • 23. АПРИЛ 2021.

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

ДРЖАВНА ПРВЕНСТВА У СКЛАДУ СА МЕРАМА

Здрави и јестиви
букети

Коронина
лекција

Одрасли,
пробудите се

#ШАМПИОНИ

НА БАЗЕНУ СРЦ „25. МАЈ - МИЛАН ГАЛЕ МУШКАТИРОВИЋ” У БЕОГРАДУ ОДРЖАНО ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО У ПЛИВАЊУ

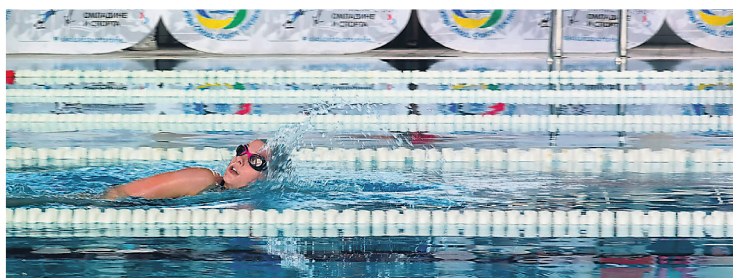
ПОЧЕЛА ПРОЛЕЋНА СЕЗОНА РЕПУБЛИЧКИХ ТАКМИЧЕЊА

Државно школско првенство у пливању, одржано је 7. априла 2021. године, на базену СРЦ „25. мај - Милан Гале Мушкатировић” у Београду, где су се такмичари пристигли из целе Србије представили заједно са својим школама.

На базену се налазило више од 800 кандидата, подељени у више категорија, разних генерација основне и средње школе. Нарочито се водило рачуна о поштовању епидемиолошких мера. Такмичење је започето у ју-

На Државно првенство такмичари су дошли из целе Србије

Било је шампиона који су испливали најбоље време у сезони

тарњим сатима, и заједно са тренерима, успешно су одрађене припреме. Најмлађи кандидати имали су сјајно искуство и забаву, док су старији кандидати били испуњени правим такмичарским духом и тако створи-

ли позитивну атмосферу. Такмичење је одржано у више дисциплина (краул, прсно, делфин и леђно) у категоријама од 50 и 100 метара.

Док су једни такмичари завршавали, други су долазили, и тако су ис-

поштоване све епидемиолошке мере. Није било „гужвања”, и максимално, сходно ситуацији, избегавани су контакти. Шампиони, освајачи медаља нису крили срећу и задовољство оствреним у Београду, било је оних

који су превазишли сопствена очекивања - те су и испливали своје најбоље време у сезони, а наравно било је и такмичара које је појела трема, па су они првенство напустили са вером да ће следећи пут бити бољи. Све у свему, било је уживање поново присуствовати такмичењу и видети да је могуће организовати чак и оволико првенство уколико се све испоштују како Кризни штаб саветује и захтева.

**Вања Радуновић
Теодора Павлов
Савремена гимназија**

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ

На крагујевачким затвореним базенима 1. априла одржано је Општинско такмичење у пливању. Ученици су се такмичили по категоријама млађи и старији разреди и дисциплинама - краул, прсно, делфин. Представник ОШ „Наталија Нана Недељковић” био је ученик петог разреда, Матија Милосављевић. Пливајући стилем делфин, остварио је 2. место, на шта смо сви јако поносни. Честитке њему и наставнику физичког васпитања, Милошу Цмиљанићу.

**Сара Конатар 8/3
ОШ „Наталија Нана Недељковић”,
Грашница, Крагујевац**

КАРАТИСТИ ОСВОЈИЛИ БАЊИЦУ

У недељу, 18. априла у Спортском центру Вождовац на Бањици, одржано је школско Државно првенство у каратеу. Представили су се основци и средњошколци у свим узрастним категоријама, како у мушкој тако и у женској конкуренцији. Такмичење је одржано у складу са епидемиолошким мерама, те су такмичари користили спортску и заштитну опрему.

ИМПРЕСУМ

УРЕДНИК: Катарина Синђелић • **ПОМОЋНИК УРЕДНИКА:** Сања Угрн • **САРАДНИЦИ:** Марина Кузмановић, Гордана Славковић, Јелена Лакић, Јасна Ђукић, Светлана Петровић, Марија Ристивојевић, Мирјана Јањић, Неда Цвејић, Гордана Тополић, Мелита Остојић, Маја Прћић, Миодраг Тодоровић, Наташа Крушчић, Биљана Михајловић, Сања Бошковић, Бојана Тубић, Марија Мијајловић Јовановић, Светлана Стевановић.

У КОСТОЛЦУ ОДРЖАНО ШКОЛСКО
ДРЖАВНО ПРВЕНСТВО У ГИМНАСТИЦИ

СПРЕТНОСТ И ЕЛЕГАНЦИЈА КОЈА ОЧАРАВА

Републичко такмичење у женској и мушкој спортској гимнастици за ученике основних и средњих школа одржано је 14. и 15. априла 2021. године у Костолцу. Такмичење је одржано у Спортској хали уз поштовање неопходних епидемиолошких мера. Ученици су се такмичили по категоријама. На борилиште су изашле прво ученице од првог до четвртог разреда, затим петог и шестог разреда, после њих седмог и осмог разреда основне школе, а затим су се такмичиле средњошколке. Другога дана у истим категоријама надметали су се дечади. Учесници су се такмичили екипно и појединачно.

Победнице од I до IV разреда екипно биле су девојчице из ОШ „Јован Цвијић“ из Костолаца. Чланови екипе су Ленка Огњановић, Нађа Поповић, Марија Милановић и Лара Шћекић. Другопласиране ученице су: Нина Божовић, Ангела Савић, Јања и Миња Валдевит из ОШ „Уједињене нације“ Београд. Треће место заузеле су ученице из ОШ „Бранко Гопић“ : Дуња Груловић, Доротеја Лакетић и Анђела Николић из Београда. Победнице од I до IV разреда у појединачној категорији су Ленка Огњановић и Нађа Поповић из ОШ „Јован Цвијић“ Костолац и Дуња Крстић из ОШ „Милан Ракић“ Београд. Победнице V и VI разреда у екипној категорији биле су учеснице Маша Кужелка, Ања Полуга и Дуња Валдевит из ОШ „Уједињене нације“ Београд. Друго место заузеле су Инес Кекезовић, Звездана Павлов и Мила Вујко из ОШ „Иво Лола Рибар“ Сомбор. Трећу позицију освојиле су Дуња Ђуричин, Лара Гавриловић, Теодора Малешевић и Луна Пајић из ОШ „Жарко Зрењанин“ Нови Сад.

Победнице V и VI разреда у појединачној категорији су Анђела Живанов ОШ „Јован Јовановић Змај“ Зрењанин, Маша Кужелка ОШ „Уједињене нације“ Београд, и Тамара Матић ОШ „Бура Даничић“ Нови Сад. Победнице VII и VIII разреда у екипној категорији су Нађа Дракулић, Тара Дракулић и Јована Комазец из ОШ „Светозар Марковић Тоза“ Нови Сад. Другопласиране су Миљана Павковић, Милица Павловић, Сташа Ракић и Нађа Ристић из ОШ „Иван Горан Ковачић“ Суботица. Треће место су освојиле Уна Јовановић, Милица Медош, Ленка Петковић и Теа Вулић из ОШ „Уједињене нације“ Београд.

Победнице појединачне категорије VII и VIII разреда су Дуња Пандуров ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад, Тара Дракулић ОШ „Светозар Марковић

Тоза“ Нови Сад, Нина Шабић ОШ „Матко Вуковић“ Суботица. Победнице екипне категорије средњих школа су Ања Јовановић и Ања Марковски, Катарина Симић и Марија Шепа из смедеревске Гимназије. Друго место заслужиле су Мила Пријић, Доротеја Шерко и Теодора Топалов из Гимназије „Вељко Петровић“ Сомбор. Трећепласиране су Селена Јањић, Ксенија Милошевић и Милица Савић

Друго место освојили су Мате Месарош, Доминик Олајош и Арон Салаи из ОШ „Турзо Лајош“ Сента. Трећепласиране су Вук Дошен, Немања Корпак, Теодор Стојковић и Бојан Ступар из ОШ „Бошко Палковљевић Пинки“ Сремска Митровица.

Победнице од I до IV разреда у појединачној категорији су Виктор Асановић из ОШ „Јован Цвијић“ Костолац, Александар Судар из ОШ „Иво Лола Рибар“ Рума и Теодор Тасковић из ОШ „Ратко Павловић Ђићко“ Прокупље.

Победнице V и VI разреда у екипној категорији су Јован Црносељански, Јован Тодоровић и Богдан Павловић из ОШ „Јован Цвијић“ Костолац. Другопласиране су Андрија Бабић, Данило Ђеранић и Марко Демировић из ОШ „9. октобар“ Прокупље. Треће место заузеле су Михајло Андоновић, Огњен Бојовић, Александар Бранковић и Матеја Спасић из ОШ „8. септембар“ Пирот. Првопласиране појединци V и VI разреда су Урош Грујић из ОШ „Никодије Стојановић Татко“ Прокупље, Балаж Гомбаш из ОШ „Мајшански пут“, Суботица и Илија Одачић из ОШ „Јован Поповић“ Нови Сад. Победнице VII и VIII разреда у екипној категорији су Милан Попов, Вељко Поповић, Милан Симин и Марко Вукоје из ОШ „Жарко Зрењанин“ Нови Сад. Друго место су заузеле Андреј Долић, Димитрије Радишић и Алекса Степанов из ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад.

На победничком постолу VII и VIII разреда нашли су се Димитрије Радишић из ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад, Филип Кулић из ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад и Андреј Долић из ОШ „Соња Маринковић“ Нови Сад.

Победници средњих школа у екипној категорији су Никола Лазевски, Лука Милојевић и Стеван Стојиљковић из Београдске спортске гимназије. Другопласиране су Бошко Крстић, Давид Живановић, Лука Живановић и Богдан Михајловић из ТШ „Никола Тесла“ Костолац. Треће место су освојили Алекса Благић, Милош Кулић и Коста Милетић из Гимназије Младеновац.

Победници средњих школа у појединачној категорији су: првопласиране Лука Милојевић из Београдске спортске гимназије, другопласиране Богдан Михајловић из Техничке школе са домом ученика „Никола Тесла“ из Костолаца и трећепласиране Урош Петровић из Медицинске школе у Пожаревцу.

**Војин Милошевић 6/2
Јања Колуп 6/3
ОШ „Јован Цвијић“ Костолац**

Учесници су се такмичили екипно и појединачно

Поштовале су се епидемиолошке мере

из 13. београдске гимназије. Првопласирана у појединачној категорији је Анђела Јауковић из Медицинске школе „7. април“ Нови Сад. Друго место уручено је Миличи Савић из Тринаесте београдске гимназије. Трећепласирана је Шепа Марија из Гимназије у Смедереву.

Победнице од I до IV разреда у екипној категорији су Виктор Нинић, Павле Видаковић и Петар Видаковић из ОШ „Вук Караџић“ Пожаревац.

Ученици су на тањирима сликали намирницама

На паузама ученици су се освежавали соком од цеђеног воћа

ПРОЈЕКТ „ЗДРАВО РАСТИМО“ ПОДСЕТИО УЧЕНИКЕ ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ“ НА ОНА ЛЕПА ВРЕМЕНА ПРЕ КОРОНЕ

ВРШЊАЧКА ЕДУКАЦИЈА У КАЉУ

Још једна школска година је за нама. Постављамо питање: да ли се томе треба радувати? Ако је једна генерација стасала и опрашта се своје основне школе, то је увек разлог за радовање. Надамо се да ће утиснути печат знања моћи да користе у животу. Упркос томе што смо у последње време били маскирани и некако отуђени реализација пројекта „Здраво растимо“, нас је окупила, па смо се подсетили оне граје, усхићења и радости за све „мале“, ствари које нас окружују.

Ученици седмог разреда су имали своје активности у оквиру пројекта онлајн. Своја знања су преносили млађим другарима трећег и четвртог разреда на њиховим радионицама. Учитељице Соња Мирковић и Драгана Бабић су са својим ученицима првог разреда радиле радионицу на тему поделе намирница и шта треба да садржи тањир правилне исхране.

Ученици 3/3 и учитељица Светлана Златић су осмислили низ сјајних радионица. Гости су им били стома-

толог и кувар, па су им преносили значај здраве исхране из свог угла. На једној радионици су присуствовали гости из РТВ који су направили изванредан прилог и на крају се

ве своју пирамиду након свега што су научили.

Као што то увек бива, ђаци 4/2 и 4/5 разреда су са својим учитељицама Вилмом Травар и Снежаном Ко-

завидан ниво знања. Пошто су научили да је поред исхране физичка активност неопходна како би били здрави, организовани су часови са наставницима физичког васпитања

који су били веома динамични. Ученици учитељице Вилме Травар су припремили и презентовали пред другарима основне поставке правилне исхране. Свако је дао неки свој допринос.

Лепо су се забавили када су правили активне паузе у својим учионицама и освежили се соком од цеђеног воћа. Ученици седмог разреда који су радили са млађим другарима су Нађа Кондић, Калина Врањеш и Немања Обрадовић. Било је занимљиво видећи сусрет седамка са својом учитељицом.

Надамо се да ће следеће наше учешће у овом пројекту бити препуно сусрета, манифестација и дружења, која неће носити никакав ризик по наше здравље и здравље нама блиских људи.

**Анђела Убовић 8/3
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ**

Поред исхране, физичка активност је неопходна да бисмо били здрави

почастили лимунатом коју су им направили наши мали ђаци. Ученици 3/1 са својом учитељицом Јеленом Вујаковић су радионицу посетили правилном избору ужине коју једемо у школи. Пуно труда су уложили и у анализу пирамиде исхране и покушали су да напра-

вачевић, направили низ активности које су подразумевале велико ангажовање, како би све научено могли да покажу. Након предавања у учионици имали су радионицу и правили освежавајуће напитке. Организован је квиз знања који је осмислила учитељица Снежана и деца су показала

СЛУЧАЈАН СУСРЕТ У ДУДОВОЈ ШУМИ
ПУН ОСМЕХА И ИЗЕНАЂЕЊА

ЗДРАВИ БУКЕТИ ЗА 8. МАРТ

Вредни седмаци ОШ „Сечењи Иштван”, из Суботице, стварали су здраве букете од воћа и поврћа којима су изненадили другарице из одељења поводом 8. марта. Кроз радионицу „Здраве тајне” учврстили су знања о здравој исхрани и њеном значају. Чајем од шипка са медом и лимуном поткрепили су свој имунитет, док је наранџа, као „грицкалица”, дала кретавину енергију. Бели лук је створио физичку дистанцу, а тимски дух обогатио социјални живот и пријатељство. Следећег дана, 8. марта, са девојчицама су се срели „случајно”, у Дудовој шуми. Шетајући по свежем ваздуху и сунчевој светлости, циркулација се убрзала, а еуфорија предаје букета повећала. Појавили су се на опште изненађење својих другарица које нису ни сањале о чему се ради. Својим текстовима поручују, да су датуми ту само да нас подсети, учинимо ли сваког дана неког срећним и ми ћемо бити срећни, а здравље ће брзо да процвета. Томе их учи наставница физичког и здравственог васпитања Маја Прћић, која их, како кажу, изнова

док се њихов корак чинио бескрајно спор. Сели су на клупу испред нас и један по један кренули да нам уручују букете. Букети су били прелепи, преглављени шароликим бојама воћа и поврћа, са натписом „Срећан 8. март”. Праве витаминске бомбе. Чак је и лишће било од зелениша богатог гвожђем. Давајући их, свакој девојчици су рекли зашто је он важан за наше здравље. Неке од жеља које су ми највише остале у сећању су: „Да увек супер изгледаш!”, и „Овај букет ће ти побољшати концентрацију!”. Слушајући те речи осећала сам се посебно и инспирисано. Дечац су успели да нам измаме осмех на лице. Остатак дана је био испуњен срећом. На путу до куће, питала сам се: „Како су знали да смо у шуми?”, мора да је разредна, по обичају, умешала своје прсте. Она нас изнова учи да свакодневна мала дела стварају планету лепшим домом за све нас. Поклон какав

веома занимљива и, пре свега, здрава. Загрејали смо се чајем од шипка заслађеним медом и лимуном, док је наранџа, као „грицкалица”, дала кретавину енергију. Материјали којима смо располагали су моћни стимулатори имунитета, пуни витамина: ротквице, шаргарепе, киви, мандарине, јагоде, паприке. Затим, за бољу меморију нашле су се крсташице: купус, прокељ, кафриол, броколи. Лиснатим поврћем смо декорисали здраве букете, добро познатим извором гвожђа! И за крај оно најважније, најмоћнији убица вируса, бели лук, који је стварао физичку дистанцу међу нама. Радионица се завршила, букети су готови и следи

Цвет као неизоставан детаљ

Намирнице за букете

Креативни поклони за другарице

подсећа да поступцима нашег доброг срца стварамо планету лепшим домом за све нас.

Осми март, јединствени празник сваке женске особе, улепшали су дечацки нашег разреда. Са другарицама из одељења договорили сам се да, тог ведрога и сунчаног дана, урадим анкету „Здраве исхране”. Нашле смо се у Дудовој шуми, једној од најлепших места у Суботици. Уживале смо на сунцу, како каже наша разредна, бесплатно „куповале”, витамин Д. Слушајући цвркулт птица, удисале свеж ваздух у крошњи листопадног дрвећа. Почеле смо са израдом, и у том тренутку Сања се огласила: „Видите ко долази?” Угледале смо другове из одељења. Биле смо зачуђене, гледајући их обучене у мајице „Здраво Растимо”. Са рукама на леђима и загонетим осмехом прилазили су нам. Нисмо знале о чему се ради, нестрпљиво смо чекале,

сам тада добила никада нећу заборавити. Ништа од овога нисам ни мислила да ће се десити. Другари су својом тајном пробудили чаролију и подсетили нас како је важно да останемо здрави, написала је пријатно изненађена **Тара Миловановић, 7/2 ОШ „Сечењи Иштван”, Суботица.**

У жељи да ојачамо свој имунитет још више смо се окренули тајнама здраве исхране и са нашом разредном Мајом, наставницом физичког и здравственог васпитања, успели смо да 8. марта изненадимо другарице из одељења. Путем онлајн наставе и видео позива саставили смо план и дан пре отишли у Дудову шуму. Правили смо јестиве букете уз помоћ девојке из Витамин-гифта и њеног десетогодишњег сина, којег смо нашом причом мотивисали да припомогне. Радионица је била

главно питање: како извести предају? Разредна нам је открила да се девојчице тог дана састају у Дудовој шуми, те решили смо да искористимо ту прилику и пуни елана одрадимо ово како треба. Док су девојчице у парку упијале витамин Д, план је био јасан - морали смо да се неприметно дошуњамо и приредимо им изненађење. У неким тренуцима је дошло до забуне, али то је све учинило занимљивијим. Када смо стигли до њих ситуација је постала напетта. Предали смо им поклоне. На њиховим лицима се појавио осмех, којим смо потврдили да смо реализовали племенити посао. Урадили смо једно добро дело, на шта нас наша разредна увек подстиче. Лепа дела нас чине срећним, а и свет је тада много лепши, открили су свој диван план изненађења **Ален Киш и Давид Кунтић, 7/2 ОШ „Сечењи Иштван”, Суботица.**

Ученици ОШ „Буро Салај” Суботица, учесници радионице

Шестаци су правили мафине

КАДА МОДНИ КРЕАТОР МОЖЕ ДА ПОЈЕДЕ СВОЈУ КРЕАЦИЈУ

ОСНОВЦИ МАЈСТОРИ ЗДРАВЕ ИСХРАНЕ

Као и ранијих година, наши наставници су се и ове потрудили да нам школске дане обогате занимљивим радионицама. Главна тема ових радионица је била здрава исхрана. Правилно смо, заједно са наставницима, здрава јела и занимљиве креације.

На првој радионици смо били модни креатори, а потребан материјал за одећу су представљали делови воћа и поврћа. Наставница ликовне кул-

туре је нацртала цртеже разних спортиста. Сви смо требали да изаберемо цртеж по жељи. Претходно смо добили задатак да донесемо у школу разно воће и поврће. Кад смо изабрали цртеж почели смо са радом, сецкали смо и лепили делове биљака, листове, кришке воћа на папир или смо само ставили и сликали. Успут смо и појели „материјал”. На крају радионице су сви имали разнолику, занимљиву и укусну креацију.

Истог дана нам је наставница физичког васпитања саопштила да свако треба да нађе или напише један рецепт са здравим састојцима. План је био да се од ових рецепата састави књига рецепата.

Ова идеја се свима свидела, па су сви били вредни и брзо послали рецепте. Наставнице су одлучиле да ће изабрати неколико рецепата и да ћемо направити та јела сви заједно. У овом пројекту су учествовали ученици петог, шестог, седмог и осмог разреда.

Сви су добили различита задужења, петаци су правили смути од банане, јабуке и воде. Шестаци су правили мафине од брашна, шећера, чоколаде, квасца и уља.

Петаци су припремали витаминску салату

Седмаци су правили здрав кекс од интегралног брашна, банане и ораха. Осмаци су добили чак два рецепта, они су правили кокос куглице и лепињу од ренданих тиквица. Кокос куглице су прављене од кокоса, банана, дробљеног и млевеног кекса, и од млека. Тиквице су припремљене помоћу павлаке и соли. Јела су била јако фина и брзо смо их појели.

Наставнице и ученици су били веома задовољни ручком и самом радионицом и зато је ова акција убрзо добила наставак. Овом приликом петаци су правили витаминску салату од зелене салате, кукуруза, парадајза и паприка. Шестаци су пекли питу од јабуке. Састојци за ову питу су јабуке, интегрално брашно, павлака, со, прашак за пециво и путер.

Седмаци су правили пуњену тиквицу од тиквица, пиринча и кукуруза. Осмаци су правили омлет који су зачинили сланином, да буде још укусније.

Жужана Голи
ОШ „Буро Салај” Суботица

Материјал за
здраве креације

Годину дана... Годину дана је дуг период, а толико је прошло од када се боримо са „невидљивим непријатељем“, што би медији и струка рекли. Нажалост, овај непријатељ је постао све видљивији и присутнији... Он је свуда око нас, а ушао је и у нас саме.

Дванаест месеци страха је иза нас, а страх ће бити присутан и даље. То је страх од заразе, болести, страх коме не знамо када ће доћи крај. Сваког дана се само о томе прича на телевизији, улици, у школи. Све је постало у знаку короне, Свима је тешко и све је неизвесно: школа, посао одраслих, прославе, одмори... Окупљања нема, а мора није било прошле године. По свему судећи неће га бити ни ове године. Рођендане не славио, на славе не идемо, ни ти нам ко долази. У посете не идемо и то све како бисмо се заштитили и како бисмо заштитили људе око нас.

Због заштите све већи број људи се вакцинише, а кажу да је то једини начин до имунитета. Пуних годину дана лекари се боре за сваки живот, за сваког човека. Нада, љубав и воља за животом још увек нас држе и само тако можемо победити ову пандемију. А иза њих правила, дистанца, опрез... Како је свануо дан када је почела, тако ће сванути дан када ће се она завршити и тада ћемо се вратити свакодневним обавезама и нормалном животу. Надам се да ћемо изаћи као победници уз загрљаје најближих, осмех и радост и да ће све ово, једног дана, бити ружна прошлост.

Сви памтимо 6. март када је корона вирус стигао у нашу земљу. Забране кретања, полицијски час нико не заборавља. Неки су престали да верују, многи су се навикли, али

ЈЕДНО ЈЕ СИГУРНО, НИ ОДРАСЛИ НЕ РАЗУМЕЈУ БАШ НАЈПРЕЦИЗНИЈЕ ШТА СЕ ОВО ДЕШАВА

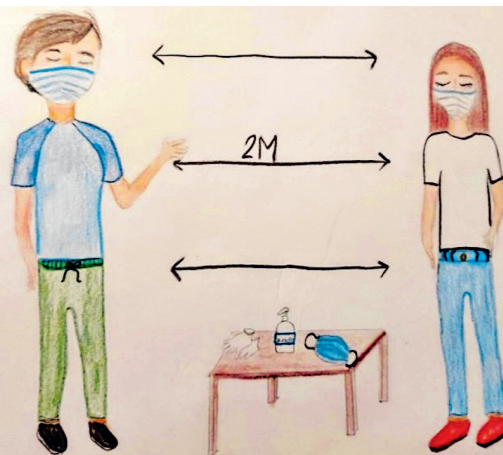
се дружимо, стичемо пријатељства. Ипак, мислим да није баш све тако црно, да постоји нада.

Одрасли се боре, они су моји супер хероји. Учитељи да нас што више науче за ово мало времена које имају. А медицинари хероји у белим мантилима свакодневно се боре са овим невидљивим вирусом. Храбро бране све оне које могу и лече оне који ни-

телигентни „ликови“ не постану интелигентни људи и искористе то своје знање у хумане сврхе и направе лек за неку неизлечиву болест? Дуго сам гледајући у хладну оптику камере размишљао о томе. Коначно сам донео одлуку, бавићу се медицином и радити на сузбијању вируса. Посматрам себе у протеклој години: гледам, слушам, пратим велике, неки су збуњени, неки уплашени, многи неповерљиви и сумњичави, док други верују, неки кажу да вируса нема, док неки тврде да га и те како има... Шта рећи осим очекивано. Једно је сигурно, ни одрасли не разумеју баш најпрецизније шта се ово дешава. Хм, код мене лично ситуација је следећа: Тата каже да је вируса било и раније само да је овом поклоњена превелика медијска пажња, мама се плаши помало за мене и брата, да се не заразимо, деда у све меша полити-

ГОДИНУ ДАНА У НЕКОЈ НОВОЈ СТВАРНОСТИ
У КОЈОЈ СЕ КОРОНА ЗА СВЕ ПИТА

ПАНДЕМИЈА КАО УТАКМИЦА БЕЗ КРАЈА

илустрација:
Елена
Николић 4/2,
ОШ „Драгиша
Луковић
– Шпанац“
Крагујевац

Све се променило, сви смо се удаљили. И ми смо се променили. Стално слушамо о неким бројкама, респирасторима, вакцинама, о излеченима и преминулима. Годину дана кризни штаб понавља шта треба, а шта не треба. Неко верује, неко не верује, а свакако је вирус ту. Борба са вирусом траје у читавом свету, иако је вакцина стигла, вирус не јењава, већ букти све више.

Чини ми се као да је јуче било када је проглашена пандемија, али после толико времена, она и даље траје. У неким тренуцима, чини ми се, као да пролази, као да ће ускоро доћи крај, али не, она као да је сваког дана све јача, јача него икад. Делује ми као нека утакмица, која никако да се заврши, иако сви жељно ишчекујемо да судија свира крај. Корона је са собом донела стрепњу и страх од непознатог са коим је најтеже борити се.

Живот се променио, некако има мало смеха, радости. Мало свега што нам маме осмех на лице. Препорука је не грлити се, не поздрављати се и маске носити. Годину дана под маскама. Једно време смо једни друге опомињали да правилно носимо маске, а сада смо се навикли и оне су постале обавезни одевни предмет.

има и уплашени као првог дана. Корона је обележила 2020. Живот са короном је изгледао тако што су деца углавном „ишла“ у школу преко интернета, били смо ограничени са кретањем, дружењем, баке и деке су биле закључане скоро два месеца - тачније 52 дана (тако дека стално прича). И таман кад смо помислили да је свему крај, корона нас је опет затворила. Велика деца су поново у он-лајн школи, а ми мали идемо у школу. Али како? Половину својих другара нисам видео скоро годину дана зато што нас ова корона дели у две групе, забрањује да

НАИЗГЛЕД ГОДИНА
НИШТА ТОПЛИЈА ОД
РАНИЈИХ, МЕЂУТИМ,
ДОНЕЛА ЈЕ НЕКАКВУ
ХЛАДНОЋУ МЕЂУ
ЉУДЕ, ХЛАДНОЋУ
И СТРАХ

су имали среће. Међу тим херојима су и моји родитељи.

Дуго смо окружени вирусима, болестима, негативном енергијом, ратовима и рекао бих лошим набојем, негативношћу генерално. Е, из свега тога настао је вирус „Ковид 19“. Дакле, не сам од себе, на крају ни један вирус не настаје сам од себе, вирус настаје као резултат бахатости, похлепе, интереса... Можда нечега што ја не разумем још увек, тек настао је. И ту је! Око свих нас и у некима од нас, на жалост. Уназад годину дана више него убедљиво је корона водећа тема у свету. Зашто је то тако? Зашто је мени ускраћено детињство? Зашто се вакцинишемо, а зашто не? Зашто по ресторанима и зимским центрима нема короне? Где се изгуби вирус корона сваки други дан? Извињавам се на великом броју питања, али ето, збуњен сам.

Протекла година ми је омогућила нешто, пуно више ускратила, но, нисам од оних који се само жале, суочио сам се са вишком слободног времена и размишљао о неким (усудићу се) ликовима који су измислили вирус. Сваки вирус, па и на рачунару неко направи. Сложићете се да су то веома интелигентни људи или „ликови“. Зашто ин-

ку, док му баба обично говори да ћути... Наизглед година ништа топлија од ранијих, међутим, донела је некакву хладноћу међу људе, хладноћу и страх. Шта је, ту је! Покушајмо сви заједно да заборавимо претходну и да у следећој порадимо на себи. Припазимо се, ако је већ то основна мера, путовања и дружења оставимо за неко „здравије“ време и да се заједничким снагама решимо болести и вируса, а да, и забрана. На крају, све се може превазићи, и може и мора, уз само мало самосвести, воље и љубави, толеранције и поштовања, без злобе, пакости, нетрпељивости и зависти... Не дозволимо да све иде наопако, уз бескрајно поштовање одраслима, по мени није природно (осим тога није ни у реду) да дете које још није честито научило ко је био Добрица Ерић, већ зна када је магистрирао познати вирусолог у Србији. Поновићу, уз дужно поштовање, и извињење, али што не иде, не иде!

Матеја Поповић 6/5
ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина
Лазар Дукић 2/1
ОШ „Лаза К.Лазаревић“ Шабац
Давид Јевтић 5/1
ОШ „Ђура Јакшић“

У СВАКОМ ЗЛУ ИМА НЕШТО ДОБРО — ЧЕМУ НАС ЈЕ СВЕ НАУЧИЛА КОРОНА?

ПОВРАТАК СЕБИ И СИТНИЦАМА КОЈЕ ЖИВОТ ЗНАЧЕ

Наљутили смо природу, аутор фотографије Алекса Ђоковић 8/2, ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Грошница, Крагујевац

Истина је да околности у којима се нађемо могу да нас очврсте као особе или да нам донесу нова искуства. То се одразило и на ситуацију каква је ова у којој се и даље налазимо и са којом се још увек боримо. Прошлог месеца смо заокружили читаву годину са коронавирусом. Иако њено спомињање има језив призвук, потребно је да се осврнемо и на њене позитивне стране, како бисмо лакше поднели све оно што нам је одузето.

Из нашег ђачког угла, најсветлија страна ове ситуације, поред онлајн наставе, било је учвршћивање тимског духа и пријатељстава. У периоду када је мали број деце ишао у школу, добили смо прилику да се повежемо са особама са којима највероватније никада пре не бисмо успели. Повезани и уједињени, једно другом смо држали страх и помагали у тешким тренуцима, али и стварали нове успомене. Наша искуства су богатија упркос ограничењима којих смо морали да се придржавамо.

Поред ових ђачких бисера, схватили смо и доста озбиљније и важније ствари. Природа која нас окружује нам никада није деловала тако страно, а уједно и тако близу к срцу. Да није било короне, никада не бисмо рекли да су чист ваздух и слобода оно што је довољно како бисмо били задовољни и срећни.

Како сада знамо да је за срећу потребно мало, нисмо знали док нас опасан вирус није зближио са најближима. Чудно звучи, зар не? Веома важна поука коју смо извукли из целе ситуације је значај очувања нашег здравља, али и здравља наших ближњих. Како би се здравље успешно сачувало, били смо приморани извесно време да проведемо својим кућама где смо имали вре-

мена на претек да упознамо своје ближње боље но икад, сматрају **Дуња Мићуновић 4/1** и **Арса Пектовски 4/1** из **Савремене Гимназије Београд**.

Била ми је незамислива прича родитеља, коју су често понављали, да када су били мојих година тада радње нису радиле суботом и недељом, те да су суботом, и то скраћено, радиле само продавнице прехранбене робе. Са короном су тржни центри престали да раде до десет сати увече, а ја сам морао да променим навиком да са другарима касно увече и викендом обилазим ове продавнице. Корона је у потрошачком друштву сигурно смањила потрошачку грозницу, али нам је и проширила свест да се опет покрене питање да продавнице и људи по тржним центрима и после короне не раде више недељом, нарочито из разлога што смо од короне

научили да већину ствари можемо купити онлајн. Корона нас је научила лепом васпитању. У периоду када је било дозвољено да само пар људи уђе у радњу, сви смо стрпљиво чекали испред. Појавиле су се и често заборављене речи: „Хвала, молим, изволи, извини“. Схватили смо колико нам је породица важна, јер су за мене три најтеже недеље биле када је мој отац био у Ковид болници, због обостране упале плућа и када сам имао само једну мисао, а то је да нам се врати кући. Много смо научили од наших лекара и медицинских сестара који су нам одржали и још увек нам држе лекције из племенитости, пожртвованости и несебичности. Од короне смо научили да свако од нас може бити херој, тако што ће пружити помоћ неком из своје околине и због тог хуманог геста спасити нечији живот, пише **Урош Тирнанић 2/4**, **Савремена гимназија**.

Сеоско домаћинство оплемењује и душу и тело: ауторка цртежа **Мина Вељковић ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка**

Људи су схватили да живот није само у граду, већ је живот уживати на селу и његовим ђачима. Много година уназад људи напуштају села и одлазе у градове. Остављају оно што су њихови преци годинама стварали и градили, зарад „лепшег“ живота у граду. Појава вируса Корона, страхан и за старе и за младе, натерала је људе да размисле о животу који живе. Увођењем полицијског часа, ограничавањем слободе кретања, људи су схватили колико је лепо живети на селу или бар имати неког рођака код кога би могли отићи на пар дана. Док је људима у граду та забрана кретања тешко пала, људима у селу је много мање. Скоро свако сеоско домаћинство има своју башту, тако да не морају бринути да ли раде продавнице. Окружени животињама, они увек имају друштво

и нису усамљени. Док цео град бруји од сирена хитне помоћи, у селу се ипак чује весели цвркулт птица. Не могу рећи да у селу нема заражених људи, али могу рећи да су они мање изложени ширењу болести. Проводећи своје време на свежем ваздуху у природи или обављајући послове на њиви, водећи на тај начин здравији живот, њихов имунитет је јачи. Док људи у граду своје време чешће проводе поред телевизора или рачунара и више су изложени утицајем медија који понекад шире панику и страх, поручује, **Мина Вељковић 5/3, ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка.**

Када постајемо свесни своје околине? Најпре на часовима природе и друштва, а касније на часовима биологије. Колико пута смо се запитали, истински, од срца, шта то чинимо за природу? Или, боље рећи, против ње? Вероватно ретко, неки, можда, никада... Све до сад, до појаве короне. Прошлогодишњи март нам је

дове, оплемењује нам и дух и тело. Када у сваком делу дана сагледамо природу, као да је то једна песничка слика и посебна тема. Лепота природе је највећи дар од Бога. Од како је почео овај вирус, сви људи почели су више да цене, воле природу и да више времена проводе у њој. Колико је лош овај вирус, толико је и добар, јер су људи коначно схватили да цене све оно што у животу имају, а природу највише, напоменула је **Анастасија Новаковић 7/5, ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина, Смедеревска Паланка.**

Здравље нема цену. Можемо да имамо све на овом свету, али уколико немамо здравље, све је безвредно. Нажалост, корона нас је томе научила и цифре о броју ковид позитивних пацијената које се свакодневно презентују у медијима, безобзирно нас подсећају на ту чињеницу. Здравље је све, без здравља све је велико ништа. Питам се чиме је човечанство заслужило да на

Људи су схватили да је живот квалитетнији на селу: мустрација ОШ „Жарко Зрењанин“ Банатско Ново Село

упално лампицу аларма који је дуго чекао да се активира. Тек тад смо схватили како она сурово враћа ударце које смо јој, нехајношћу, свакодневно упућивали. Сада имамо зиму у марту, пролеће у новембру, ваздух са бојом и мирисом, воду са хемијом, живот са вирусом. Да ли је ово само опомена, као на утакмици жути картон, или нам природа говори: “ДОСТА, ДОСТА ЈЕ БИЛО!?” Стан у центру престонице губи вредност, и не, не мислим на ону материјалну. Село је, можда, једини спас, сламка за којом, у очају, посежемо. Можда смо толико наљутили природу да, радећи против ње, од срама не смемо да јој тражимо помоћ. Можда још није касно. Можда нам пружи још једну шансу, сматра **Алекса Ђоковић 8/2 ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Грошница, Крагујевац.**

Сви ми, који живимо на селу, према природи односили смо се увек као према живом бићу, које расте, мења се и развија исто као и ми. Често људи заборављају да је околина заправо наше огледало. Раније нисмо толико обраћали пажњу на дрвеће у парку, траву коју смо газили да бисмо пре стигли до неког места. Сада смо постали свеснији своје околине и природе. Мењајући се кроз четири годишња доба, природа нам даје своје чари, своје пло-

овакав начин буде кажњено? Можда је ово опомена свима нама да будемо мање бахати према природи, да више уживамо у малим стварима, да ценимо здравље, чувамо и негујемо пријатељства, пружимо подршку једни другима у најтежим моментима, будемо јаки. Корона је, нажалост, учитељица која нам, као лошим ђацима, понавља ову лекцију свакодневно, истакле су Маша Параушић и Јана Јаковљевић ученице шестог разреда ОШ “Жарко Зрењанин” Банатско Ново Село.

Мислим да смо појавом короне схватили колико смо заправо имали леп живот пре ње, а колико смо га мало вредновали. Колико су биле битне ствари у којима нисмо уживали када смо могли, а сада када су нам забрањене неизмерно нам недостају. Не можемо да вратимо време, али можемо да променимо своје понашање. Верујем да поред свега лошег што нам се десило са појавом короне, веома је значајно и то колико су се људи променили. Волела бих да једног дана, када се све ово заврши, људи наставе да брину о својим ближњима, али и о људима које не познају. Волела бих да наставе да чувају једни друге, да чувају природу и да уживају у животу јер никада не могу да знају када ће се он прекинути, закључује **Лана Недељковић ОШ „Небојша Јерковић“, Буђановци.**

У ПРИРОДИ ЈЕ СПАС

*До пре годину дана
Нисам знала ни сама
Колико сам срећна
Што сам ту где јесам.*

*Маштала сам о дану
Када ћу у урбаном граду
Живети у великом стану.*

*А онда сам схватила
Да су корона и изолација
За нас децу права
Дискриминација.*

*Заволела сам своју
Сеоску улицу,
Њено блато, сваку
Бару и барицу.*

*Сад на своју кућу
Данима и ноћима
Гледам другим очима.*

*За мене више није
Само кућа у улици од блата,
Сад је палата
У дворишту од злата.*

*Док другарица из града
Кроз прозор тужно гледа,
Јер да изађе у парк
Корона јој не да,*

*Ја сваког тренутка
Предност користим своју
И пењем се на јабуку.*

*Док се сладим,
гризем јабуке и крушке
Мислим и на другаре.*

*Они би фудбал на терену играли-
Само кад би им родитељи дозволили!
Брижни родитељи о здрављу бригу воде
Па децу због короне лише слободе.*

*На оближњој ливади безбрижно берем цвеће,
Јер знам да корона овде доћи неће.
Зато сву децу зовем да ме прате,*

*Нека се на село врате.
Природа је изузетно здрава, богата и лепа,
Лепше нигде није све до краја света!*

**Ивона Станковић 5/3,
ОШ „Олга Милошевић“,
Смедеревска Паланка**

АЛЕКСА ЂОКОВИЋ ИЗ ГРОШНИЦЕ 16 ДАНА ЈЕ СТРАХОВАО ЗА СВОГ ДЕКУ

ХОРОР СА СРЕЋНИМ КРАЈЕМ

Живот често уме да се поигра са нама, па тако од «неверног Томе» лако направи «плашљивог Тому» који не верује ни у шта, и одбацује сваки страх, могућност заразе. Ако до сада нисам био јасан, сада ћу. Пишем о свом деди, човеку који је веровао да вирус не постоји, или је, ако га уопште има, слаб, ништаван, смешан, лак. Судбина се, ипак, поиграла са њим. Крајем новембра прошле године, само пар дана од појаве првих симптома, тестирао се и сазнао да је позитиван.

Хорор је почео. Након само пар дана, сви у кући били смо заражени. И даље смо очекивали „блаже симптоме“, а уствари, бивало је све теже. Деди је било посебно тешко. Температура се пела до 40, а невидљива слабост убрзо је стигла и

све нас. Родитељи су се борили, брат и ја такође, али се деда предавао. Десетог дана више није могао самостално да дише. Појам сатурација, за који до тог момента нисам чуо, постао је неизоставни део сваког разговора. Врхунац његове хорор приче био је болнички кревет грудног одељења Клиничког центра Крагујевац. То одељење и ЦЗ одељак, деда, сигуран сам, неће никада заборавити. Са цевчицама у носу, прикључен на високопроточни кисеоник, борио се за сваки дах. Трајало је 16 дана, ужасних, тешких, понекад безнадежних. У соби у којој је лежао четири пацијента су изгубила битку против вируса. То је био ударац више. Шта је било пресудно у његовом опоравку, да ли здрав живот који је водио, ге-

нетика, или нешто треће, сада није важно. Најбитнија је његова победа. Дан када је почео да дише без додатог кисеоника за мене је најдивнији. Свакодневна стрепња да не изгубимо члана породице тог 24. децембра за нас се претворила у неизмерну срећу. Дедо се, непоразен, вратио својој кући.

Дедо је, сада, опет онај стари, али овога пута, са маском на лицу, зрелије поступа. У име свих оних који се боре, у дедино и своје име, желим да се захвалим сваком медицинском раднику који, жртвујући свој живот, улаже надљудски напор у овој борби.

Алекса Ђоковић 8/2 ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Грошница, Крагујевац

Алексин деда је сада опет онај стари

ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ ИЗ ВЕЛИКОГ ГРАДИШТА ПРЕНОСЕ ИСКУСТВА СА КОРОНОМ СВОЈИХ ДРУГАРА ИЗ ШКОЛЕ

МИЛОШЕВА ПРИЧА КАО УПОЗОРЕЊЕ

Почетком пандемије нисмо знали шта нас очекује. Све што се дешавало око нас, било нам је ново и непознато. Једино што смо желели је да сачувамо како своје, тако и здравље укућана. Међутим, то није увек било тако лако. Наши саговорници су грађани који су прележали овај вирус. Међу њима је и неколико ученика наше школе.

Први саговорник нам је био Павле Живковић, ученик четврте године, који се недавно заразио. Ево и његовог искуства.

- Вирус сам добио у одбојкашком клубу. Симптомима сам осетио након пет дана, а то је упала грла и губитак укуса и мириса. Након појављивања мојих симптома, ја сам остао код куће неколико дана да видим шта ће се десити. У међувремену су тата и брат осетили симптоме, па смо отишли заједно у Дом здравља и у суштини рекли су нам да смо вероватно позитивни и пре самог тестирања, а тест је само то потврдио. Сада сам сасвим у реду, пре неколико дана ми је било горе. Када је реч, уопште о мом стању, мало сам био малаксао, али сада је то прошло.

Следећа је Вера Живковић, ученица треће године. Прегрмела је једну и по недељу, па ево и њеног искуства.

- Заразила сам се на тренингу. Добило је неколико играчица корону, ја сам наставила да идем на тренинге и онда сам се након неколико дана и ја разболела. У уторак сам била на тренингу, у среду увече сам имала неки суви кашаљ, али ништа озбиљно, и онда сам у петак у пет ујутру добила температуру 37,7. Ја сам већ била у контакту са зараженима и другарица је дан пре мене добила корону, а ја сам са њом била баш у контакту у уторак на тренингу тако да је било апсолутно сигурно да имам корону. Отишла сам у Дом здравља у петак и тамо су ме прегледали и тестирали. Када су у питању симптоми, у физичком смислу, нешто што се тиче короне, типа температуре и тако

даље, то ништа немам, али сам психички јако лоше и јако ми тешко падају две недеље у карантину. Надам се да ће да ми буде доста боље кад будем изашла из карантина, али за мене је корона апсолутно била хорор јер сам ја јако дружељубива особа и волим да сам окружена људима. За мене је да седим две недеље у кући без контакта са било ким било јако болно и тешко.

Наш следећи саговорник је Милош Матејић. Он похађа осми разред основне школе и има дијабетес. Своју борбу са вирусом корона је провео у болници. Ево и његовог искуства.

претходних дана, али уверење да немам корону давало ми је негативно тестирање од пре неколико дана. Када су резултати крви стигли, на основу клиничке слике и резултата показало се да сам заражен. Не могу да кажем да ми је било свеједно, али се нисам толико уплашио, више страха од тога је имала моја мама. Прва четири дана сам се осећао боље, али се температура вратила и то много виша него што је била. Малаксао сам, болеле су ме кости и мишићи, прсти на рукама су поплавели. Модри прсти су дали знак да нешто заиста није у реду. Видевши то, мама се страшно препала и успаничила - прича Милош чија се здравствена ситуација додатно погоршала.

- Одлучили смо да одмах одемо у Дом здравља. На путу ми се јављају јаке мучнине. Када смо стигли, одмах су ме пребацили у болницу. Доста сам дехидрирао, па су одмах прикључили инфузију. Шећер је био веома висок, углавном је доста висок када сам болестан, чак и када сам прехлађен. Тада га снизимо давањем једне јединице инсулина или уз помоћ брзоделујућег инсулина, али овога пута није било решења. Било ми је ужасно лоше. Нисам могао да говорим, пијем и једем. Дошло је до тога да нису знали шта даље, највећи проблем је представљала моја болест, због које нису смели да ми дају све потребне лекове. Зато сам се тешко опорављао. Било је приче да ћу, ако лекови које смем да користим не делују, морати да пређем у Београд у „Тиршову“. На сву моју срећу лекови су почели да делују и до тога није дошло. Провео сам шест дана у болници који су за мене били велики као шест месеци. Сада, после неколико месеци, осећам са много боље, али морам да се чувам и водим рачуна о свом здрављу, не само због себе него због свих у мом окружењу.

Милица Ђукановић, Марија Ђокић Јелисавета Дамњановић, Јована Лукић, Силвестра Денић СШ „Милоје Васић“ Велико Градиште

ЦЕЛА ФАМИЛИЈА АНЕ ШОЛАЈИЋ ИЗ ВЕТЕРНИКА СЕ ВАКЦИНИСАЛА И ОНА ЗА ПЛАМЕНКА ПРЕНОСИ ЊИХОВА ИСКУСТВА

РАЗЛИЧИТЕ ВАКЦИНЕ, ИСТИ ОСЕЋАЈ СИГУРНОСТИ

Луди имају различита мишљења о вакцинацији. Неки мисле да је доношење вакцине почетак краја ове пандемије, а неки мисле да је потпуно бесмислено вакцинисати се. Моје мишљење је да вреди покушати. Такав став имају и многи чланови моје породице. Међу вакцинисане спадају моји родитељи, обе баке, деда, стриц, стрина и тетка. Њихови утисци о вакцинацији су различити, али скоро су сви задовољни.

Моја мама примила је Фајзерову вакцину.

- Вакцинисала сам се међу првима, примивши Фајзерову вакцину. Процес вакцинације протекао је одлично. Након примања вакцине имала сам болове у руци на месту примања убода, али других потешкоћа није било. Сада се осећам сигурније - исто искуство са истом вакцином дели и мој тата.

Утисци мојих бака су следећи:

- Примила сам кинеску вакцину. Процес вакцинације био је сјајан. Након примања вакцине није било никаквих проблема. Осећам се сигурније сада, а такође сам била у контакту са унуком која је била позитивна на вирус и нисам се разболела.

Деда је вакцинисан истог дана као бака и задовољан је. Мој стриц је једини који имао неке реакције након вакцинације, али сада се осећа нормално.

- Вакцинисао сам се. Примео сам Астразанека вакцину. Процес вакци-

нације прошао је без проблема. Након примања вакцине два дана сам имао повишену температуру, ништа страшно.

Стринини утисци су следећи:

- Вакцинисала сам се примивши кинеску вакцину. Процес је прошао брзо, без икаквих проблема. Потпуно

Моја тетка се вакцинисала, али није баш задовољна резултатима зато што је мислила да ће бити поштеђена од одређених ограничења.

- Примила сам кинеску вакцину. Све је прошло добро, нисам имала никакве реакције. Што се тиче питања да ли се осећам сигурније, од-

- Вакцинисана сам и ревакцинисана. Моје мишљење о вакцинама је да су оне једини излаз из пандемије и начин да се вратимо редовним активностима без страха који носи вирус. Такође, вакцина омогућава да заштитимо здравствени систем од превеликог оптерећења тежим случајевима - сматра прва наставница.

- Нисам се пријавила за вакцинацију. Од почетка пандемије корона вируса која траје нешто више од годину дана, по мом мишљењу влада врло конфузна ситуација. Чули смо за разне парадоксалне случајеве о томе како су се поједини људи заразили или излечили. Ни сами лекари нису сигурни у то како је вирус настао и како излечити заражене болеснике. Ја као неко ко изучава и воли математику верујем у науку и научну достигнућа. Дакле, никако нисам против вакцина. Али, исто тако мислим да људи добијају противречне информације путем медија и морам рећи за себе да сам мало збуњена. Због тога, моје мишљење је да се треба вакцинисати, али ја бих сачекала још неко време. Ово је пре свега мој лични став и не желим ни на који начин да утичем на став других људи о вакцинацији - напоменула је друга наставница.

Искрено се надам да су ови утисци из прве руке многим помогли да се одлуче да ли заиста желе или не желе да се вакцинишу.

Ана Шолајић 6/2
ОШ „Марија Трандафил“
Ветерник

Анина мама на вакцинацији

безболно. Након прве дозе није било реакција, али након друге осећала сам благ замор и дрхтавицу. Свакако се осећам сигурније и мислим да су вакцине изузетно значајна цивилизацијска тековина која побољшава квалитет живота.

говор је не. Нисам ни размишљала о томе, али надала сам се да ћу бити поштеђена неких ограничења.

Разговарала сам и са мојим наставницима. Они су подељеног става, која са вама делим без откривања идентитета педагога.

ЛЕНА ЂУРЂЕВИЋ ИЗ СМЕДЕРЕВСКЕ ПАЛАНКЕ ПОНОВО МОЖЕ ДА ПОСЕЂУЈЕ БАКУ

САД СЕ СЛОБОДНИЈЕ ГРЛИМО

Сваког дана слушамо преко медија да је Србија међу ретким земљама, која је већ од јануара месеца обезбедила велики број вакцина свих произвођача против корона вируса. Међутим, брине ме то што слушам свакодневно да се многи плаше, слушајући разноврне коментаре по емисијама како оне нису добре и нису још довољно испитане.

Ја ћу вам рећи, слободно их примите! Помозите и себи и нама младима да се што пре вратимо нормалном животу. И моја мама и тата, и

бака су их примили. И сви су живи и здрави. За само неколико минута, завршили су један важан задатак за себе, али и за све нас. Без казивања, чекања у реду, са брзо попуњеним формуларима, вакцинисали су се. Сви су добро, боцкање их није болело и нико није имао никакву реакцију. После три недеље су се ревакцинисали, и тада је све прошло у најбољем реду. Сада можемо слободно да се загрлимо, да заспимо један поред другог, и напосред могу да посеђујем своју баку кадгод то пожелим!

Зато молим све маме и тате, баке и деке, тетке и тече, ујне, све вас учитеље, наставнике, лекаре, војнике, полицајце, пекаре, месаре, ма све вас на овом свету-вакцинишите се. Само тако можемо живот што пре вратити на старо.

Помозите нама, деци, да имамо нормално детињство и одрастање, дружење, школовање...

Лена Ђурђевић 5/3
ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка

ОЧУВАЊЕ ПРИРОДЕ ЈЕ ТЕМА О КОЈОЈ ДЕЦА ЗНАЈУ МНОГО ВИШЕ ОД СВОЈИХ РОДИТЕЉА

ОДРАСЛИ, ПРОБУДИТЕ СЕ ОДМАХ

Здраво за готово узимамо природу и све оно што нам она пружа, не размишљајући о томе да је то благослов. Претходних неколико месеци, док смо седели код куће без могућности да изађемо, видели смо значај природе и колико од ње зависимо.

На млађима свет остаје - то јесте тачно, али су за сада одрасли ти који доносе важне одлуке. Пре само неколико деценија еколошка свест није била развијена као што је данас, те одрасли имају мање знања у овој области. Највећи проблем ствара реченица „Ја не могу допринети очувању екосистема“ и сви они који то понављају штете Земљи јер не схватају да су баш они кривци.

Невероватних 7,5 хиљада килограма отпада по глави становника за годину дана је вртоглава бројка која наставља да расте услед немара. Као што пише у сваком уџбенику екологије: едукација је кључ опстанка на планети Земљи. Рецимо одраслима колико загађују, научимо их да рециклирају, направимо радионице, убацимо статистику загађења у информативне емисије националних телевизија, научимо одрасле да не бацају смеће!

У погледу отпада, одрасли толико тога раде погрешно: не разврставају отпад, не рециклирају га, не размисле пре него што нешто баце, неретко отпатке бацају у природу, купују амба-

лаже које нису биодеграбилне, неправилно одлагање тзв. Е-отпада...

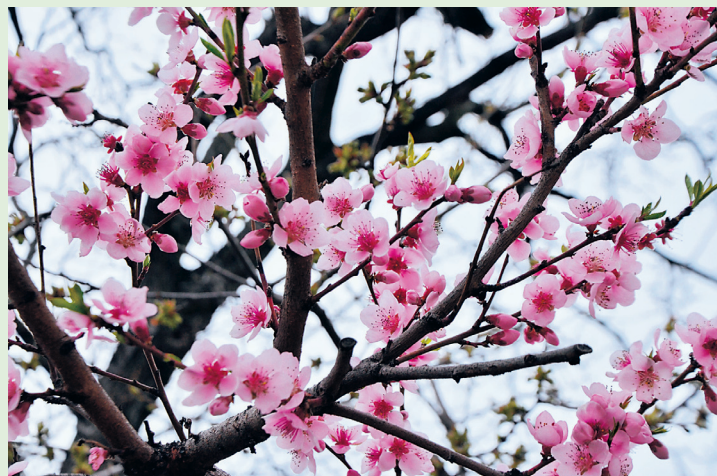
Глобално загађење узима све више маха, а они тога нису свесни. Навикли су да, као када су били наших година, природа може да поднесе њихов немар. Времена су се променила. Са напретком индустрије, пољопривреде, грађевине, градова, рудника и енергетике порасла је и количина отпада.

Сада је време да млађе генерације преузму иницијативу и покажу како треба да се понаша једна еколошки освешћена особа. Треба да их научимо да буду промена коју би волели да виде у свету.

Ксенија Бубања Е-24
Техничка школа Зајечар

7,5 хиљада килограма отпада по глави становника за годину дана

Едукација је кључ опстанка на планети Земљи

ПРОСПАВИЛИ СМО МЕЂУНАРОДНИ ДАН ПЛАНЕТЕ ЗЕМЉЕ И ПОДСЕТИЛИ СЕ СВОЈИХ ДУЖНОСТИ И ОБАВЕЗА

БРИГА О СВЕТУ ЈЕ БРИГА О СЕБИ

Међународни дан планете Земље, познатији као „Earth day“, обележава се сваке године 22. априла. Овај догађај се обележава са циљем да се грађанима скрене пажња на значај очувања природе и спречавање негативних последица по животну средину, као и то да светска популација постане свесна своје одговорности односно неодговорности према планети на којој живи.

Међународни дан планете Земље се од 1970. године обележава као Међународни дан наше планете. Овај догађај је назив за два различита празника које становници северне хемисфере обележавају сваке године у пролеће.

Значај датума 22. априла је упозорење на све оно што прети животу на планети Земљи. Неке од опасности су: глобално загађење, климатске промене, убрзане зо-

не... „Земља даје довољно да задовољи све људске потребе али не и сву људску похлепу“, ово су биле давно изговорене речи Махатме Гандија.

Још давног 22. априла 1970. године је 20 милиона Американаца протествовало и упозоравало на загађење животне средине, а данас у обележавању дана планете Земље учествује милијарду људи у различитим активностима. Некада је било планирано да се организују акције чишћења смећа, сађења дрвећа... али данас то не можемо одржати због пандемије корона-вируса.

Мој савет је да мислите на планету на којој живите јер у каквом ћемо свету живети, свакога дана, одлучујемо само ми.

Анастасија Живковић
ОШ „Драгиша Луковић Шпанац“
Крагујевац

ВЕСЕЛА МИЛАНОВИЋ ОТКРИВА ПУТ КОЈИ ЈЕ МОРАЛА ДА ПРОЋЕ КАКО БИ ДОШЛА ДО ФУНКЦИЈЕ НАЧЕЛНИЦЕ ПОЛИЦИЈСКЕ СТАНИЦЕ У СМЕДЕРОВСКОЈ ПАЛАНЦИ

ЖЕНЕ КОЈЕ ИНСПИРИШУ

Наша школа, ОШ „Олга Милошевић“ учествује у пројекту „Међународни дан девојчица у ИКТ сектору“ (Girls in ICT Day) који се обележава 22. априла 2021. У сусрет том дану наши ђаци репортери су припремили интервју са начелницом полицијске станице у Смедеровској Паланци, Веселом Милановић.

На позицији сте која, чини се, није нимало лака, можете ли нам рећи да ли је заиста тешко обављати ваш посао?

- Не, није тешко ако се ради са вољом и из љубави. Сваки посао носи своју тежину, али ако се у послу пружи и део себе својом вољом, одговорношћу, посао доноси резултате и обавља се са лакоћом.

- Послове које сам лично ја обављала од почетка заснивања рада су сви послови или бар већина који се обављају у полицији. Обављала сам послове полицајца, саобраћајног полицајца, руководиоца у саобраћајној полицији, командира саобраћајне полиције, командира свих униформисаних полицајаца, а од пре четири године и начелника.

На којој позицији сте били најзадовољнији?

- На овој на којој сам сада. Свако време носи дозу задовољства и свако радно место је у том времену било нешто што ми је чинило највеће задовољство.

Ђаци репортери припремили су интервју у склопу пројекта „Међународни дан девојчица у ИКТ сектору“

Која су Ваша задужења?

- Многобројна. Руководилац у Министарству унутрашњих послова има велика и широка задужења да организује и унапреди функционисање свих полицијских службеника који директно брину о заштити и безбедности свих грађана.

На којим сте све позицијама били током досадашње каријере?

НЕ ТРЕБА ОБРАЂАТИ ПАЖЊУ НА ПРЕДРАСУДЕ

Колико је било жена на вашем факултету? Дали је међу студентима можда било више дечака?

- Да, Било је много више дечака. Жена у полицији је и тада било толико мало да је тада представљало новину.

Јесте ли због тога имале неке повластице?

- Не, апсолутно повластице су могле да се карактеришу само као отежавајућа околност.

Шта мислите зашто постоје предрасуде да жене не могу да обављају овај посао?

- Те предрасуде се с временом губе, јер се све више препознаје предност у неким пословима који су од истог значаја у полицији, а који би жене чак много лакше, одговорније и професионалније обавиле него мушкарци.

ВРЕМЕНА СЕ МЕЊАЈУ, ЖЕНА У ПОЛИЦИЈИ ВИШЕ НИЈЕ НОВИНА

Можете ли да нам дате неки савет како да се изборимо са предрасудама?

- Не обраћајте пажњу на њих, максимално дајте све од себе да дођете до циља. Разних предрасуда је било и биће, али оне немају утицаја уколико се не обраћа пажња на њих.

Да ли бисте препоручили и осталим женама да се опробају у полицији?

- Оним женама које могу да се носе са стресним ситуацијама - да!

Да ли се у досадашњем Вашем раду показало да су жене способније од мушкараца?

- Не, не бих могла да кажем да су способније, али могу да обављају исте послове као мушкарци.

Интервју припремиле:

Милица Стевановић, Мина Вељковић
Лена Ђурђевић и Ива Ивановић
ОШ „Олга Милошевић“ Смедеревска Паланка

УРОШ МЛАДЕНОВИЋ ИЗ КРУШЕВЦА НОСИЛАЦ ЈЕ ТИТУЛЕ СВЕТОСАВСКИ ЋАК

НИЈЕ ЦАКА У ОДРИЦАЊУ, ВЕЋ У ВОЉИ

Школска слава Свети Сава је ове школске године прошла на сасвим другачији начин. Виртуелна прослава ју је обележила, али и признање нашем школском другу Урошу Младеновићу за најбољег ђака. Наш Урош није виртуелан, он је стваран. Носилац је титуле Светосавски ђак. Као један талентован и изразито надарен ученик, Урош је бриљирао у свим областима: природним и друштвеним наукама, језику... Као таквом и палета будућих занимања је веома широка. Награду је добио од града Крушевца и Школе, а уручила му је директорка Јасна Живковић Брајковић.

Какав је осећај бити најбољи у својој генерацији и уопште наћи се међу најбољима у граду?

- Осећам се веома пријатно и узбуђено првенствено због самог признања, али и због чињенице шта сам све постигао током свог школовања што ме је и довело до овде. Ја сам науку заволео још од малих ногу, у томе ми је пуно помогла моја учитељица Славица, а касније је све ишло само од себе. Зато сам и очекивао да се уложени труд једног дана и исплати што се, ето и десило.

Колико труда, залагања и одрицања је потребно да би се стигло до овог циља?

- Заиста није потребно много. Ја увек кажем да је најпре за било какав успех, посао или било шта да је у питању потребна прво жеља. Када имате жељу и циљ, онда вам треба воља. Без те две кључне ствари је овакво нешто неизводљиво. Када се бавите нечим што не волите или не готивите, онда то радите на силу што никако није решење. Ако радите оно што волите, онда ћете се више посветити томе, а самим тим

и крајњи исход односно резултат ће бити бољи и квалитетнији. Наравно врло је битна и временска организација, треба распоредити и направити паралелу између учења, друштва, слободних активности... То не значи

да треба стриктно правити роковник, од толико до толико учим, од толико до толико сам са другарима. Напротив. Само треба посветити више пажње и времена ономе што радите и не треба се одрећи ничега.

Јеси ли размишљао шта ће да буде твоје занимање?

- Искрено нисам у потпуности јер ме много тога интересује, познајем и успешан сам у бројним областима

те мислим да није за мене тренутно да се фокусирам само на једну ствар, област или занимање. Управо зато и уписујем Гимназију јер она пружа целокупно знање из свих области, а након тога се о томе мо-

Урош у друштву учитељице, одељеног старешине и директорке

же расправљати. Ако бих морао да да се одредим, себе можда видим као неког научника, професора или директора.

Имаш ли савет за неке будуће Светосавске ђаке и уопште за све ђаке, на пример како се учи, које су цаке у учењу?

- Као што и рекох, најпре жеља и воља, а касније све остало. Што се тиче учења, врло је важно и неопходно да се учи са разумевањем. За сваки податак који откријем или научим увек потражим неку илустрацију тога шта сам заправо сазнао, управо да бих видео уживо шта ја учим. То је битно јер сутрадан неки послодавац или шеф те неће питати теорију да му ти причаш шта си ти научио и успео да запамтиш, већ ће ти дати папир и оловку да му то објасниш и испишеш, да му нацрташ или ће ти дати да му покажеш на делу. Онда је цаба то што си ти научио, а заправо ни не знаш шта си учио. Све што желимо можемо, све, само треба да нам буде довољно важно.

**Лана Мијатовић
ОШ „Јован Јовановић Змај“
Крушевац**

Виртуелна прослава школске славе: Најбољи у Крушевцу

СВЕТА ЈЕ ДРЖАВНИ ПРВАК

У Београду, 4. априла 2021. године одржано је Државно првенство у каратеу, где је наступио и ученик ОШ „Херој Иван Мукер“ из Смедеревске Паланке, Светислав Јевремовић. На овом такмичењу Света је био изузетно успешан и остварио две победе и постао државни првак у категорији 45+. Честитамо Свети на овом изузетном успеху и желимо пуно успеха и на следећим такмичењима.

Емилија Радисављевић
ОШ „Херој Иван Мукер“
Смедеревска Паланка

ИЗЛЕТ СА ПЕШАЧЕЊЕМ И ОРИЈЕНТАЦИЈОМ

Настава на даљину је у многама изменила нашу наставу физичког и здравственог васпитања али није умањила њену важност и циљ. Уз интересантна предавања и занимљиве задатке наша знања из овог предмета смо проширили кроз теорију али и активности у природи које су нам наставници физичког задавали. Тако, уместо да, у групи као и ранијих година, идемо на наша обилжња излетишта и кроз шетњу све учимо и опажамо овај пут смо то морали сами или у

мањем друштву.. Запажали смо терен којим смо се кретали, уочавали природне и друштвене оријентире а у свему томе, где смо ишли и колико прешли помогле су нам бројне апликације намењене овој врсти шетње. Волела бих да се што пре, све ово са вирусом заврши и да се опет окупимо и пођемо са нашим наставницима као и некада.

Лана Мијатовић
ОШ „Јован Јовановић Змај“
Крушевац,

АКЦИЈА УСПЕШНИХ ХИМОВАЦА

Ових дана на Фејсбук профилу и јутјуб каналу ОШ „Херој Иван Мукер“ из Смедеревске Паланке, почела је дивна акција бивших ученика школе.

Ову акцију су покренули некадашњи ђаци школе, сада успешни студенти, психолози, доктори, пилоти... Сви они, присећају се своје основне школе, и издвајају најлепше моменте. Баш сви су поменули своје учитељице од којих су научили прва слова, бројеве, правила лепог понашања. Сетили су се секција, екскурзија, другарства, првих љубави! Нису заборавили ни наставнике, ни помоћно особље. И све то снимају и постављају видео записе да и други виде предности наше школе. Са осмехом на лицу и носталгијом у души, присећају се своје основне школе и храбре будуће ђаке прваке да школа није страшна, да ће и они баш у ОШ „Херој Иван Мукер“ доживети најлепше тренутке детињства.

Милена марковић 7/5
ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина,
Смедеревска Паланка

ЧЕТВРТАЦИ ПОСЕТИЛИ АРХИВ

Архив „Верослава Вељашевић“ из Смедеревске Паланке организује изложбу под називом „Људи у прошлости - стубови заједнице“. Изложба је отворена за све љубитеље историје нашег града. Ову изложбу посетили су ученици 4. разреда ОШ „Херој Иван Мукер“, заједно са учитељицом Слађаном Новаковић и упознали знамените паланачке личности и породице. Ова изложба обухвата све познате личности из периода од половине 19. до половине 20. века. Ученици су задовољни овом изложбом, јер су своје знање значајно обогатили материјом из свог завичаја.

Анастасија Новаковић 7/5
ОШ „Херој Иван Мукер“ Баничина,
Смедеревска Паланка

РЕЦИКЛАЖА КАО ИГРА

У оквиру пројектне наставе, ученици 3/1 Основне школе „Ђура Јакшић“, са својом учитељицом Славицом Димитријевић, направили су поклоне од рециклираног материјала. Пројекат који се зове „Рециклирај, не фолирај“ објединио је наставу ликовне културе и природе и друштва. Користили су различите материјале: папир, картон, пластику (пластичне кесе, сламчице, затвараче...). Радило се у школи на часовима ликовне културе, а циљ пројекта је био да се обрадују маме и баке поводом 8. марта. За учioniцу су направили кутије за оловке које ће користити у току школске године, а за поклон честитке. Најпре је организована изложба у школи, а потом су поклони подељени међу децом да однесу кући. Кад се уједине игра, љубав, рад и креативност, успех је загарантован. Као и осмех наших мајки и бака када су добиле поклоне направљене децом руком.

Јана Јовановић 8/2
Тамиа Ристић 8/2
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

ЈОВАНОВИЋИ НАЈБРЖЕ ДО ЗВЕЗДА

У Ђуприји се 7. априла одржала манифестација „Брзином до звезда“ коју заједнички реализују Српски атлетски савез и Компанија Теленор уз подршку Спортског савеза Ђуприје и ОАК Морава, као и Савеза за школски спорт Ђуприје. Учесници такмичења су били ђупријски млађи основци, а победници су ученици ОШ „Ђура Јакшић“ Николина и Јован Јовановић, брат и сестра (тачније тројке јер имају и брата Михајла који је освојио 2. место, сви су 4. разред). Они ће представљати нашу општину са још седам девојчица и дечака на великом атлетском такмичењу средином јуна у Београду. Николина и Јован су награђени дипломом и медаљом „Брзином до звезда“. Драго нам је што ђупријски основци и даље чувају атлетску традицију по којој смо познати.

Тамиа Ристић и Јана Јовановић 8/2
ОШ „Ђура Јакшић“ Ђуприја

НЕ ПРЉАЈ, НЕМАШ ИЗГОВОР

Наставнице наше школе, Јелена Бизетић-Маљковић и Јелена Јанковић одлучиле су да учествују у конкурс СББ фондације под називом „Не прљај. Немаш изговор!“ и са одељењима VI/4 и VIII/4 из Јовца креирале играчке од рециклажног материјала.

Оне су на тај начин скренуле пажњу јавности на значај рециклаже и покушале да са својим ученицима освоје помоћ за санацију школе. На креативан начин су са децом осмислиле књигу едукативног и забавног карактера направљене од природних материјала. као и поље за игру шах и фигуре. Ово је само један пример како се може очувати природа, а да притом сви нешто науче, забаве се и помогну. Одрасли заиста треба много више да уче од деце, поготово кад је у питању заштита животне средине.

Стефанија Милетић 8/4
ОШ „Ђура Јакшић“ Јовац

ФОТО ПРИЧА

ПЕТАЦИ ПОБЕДИЛИ КОПАОНИК

Традиција једнодневне обуке скијања на Копаноу је и ове године настављена. Две групе ученика су успешно завршиле обуку скијања. Мало лошије време није успело да наше скијаше разувери да је скијање један од лепших спортова. Почетници су уживали у ски вртићу, а они мало испренији су се опробали и са блажих стаза попут Карамана, Крст.. Како су петаци савладавали препреке, са којих су се све падина спуштали и на какве су „муке“ наилазили погледајте на фотографијама.

ОШ „Јован Јовановић Змај“ Крушевац

